

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De Tabernakel: De Ark van het Verbond

De Tabernakel in de woestijn was Gods woonplaats onder de Israëlieten nadat Hij hen uit de slavernij in Egypte had bevrijd. Het kan een hele klus zijn om de passages te lezen die de Tabernakel beschrijven, maar het blijkt dat de Tabernakel vol zit met symboliek en ons geestelijke lessen geeft over onze relatie met God. Voor een korte introductie van de Tabernakel, adviseren we je om onze studie: [De Tabernakel: Een Introductie](#), te bekijken. In deze studie gaan we een specifiek onderdeel van de Tabernakel nader bekijken: de Ark van het Verbond. Laten we beginnen.

De Ark van het Verbond was het belangrijkste voorwerp in de Tabernakel. De Ark was eigenlijk een grote doos. Het was twee en een halve el, oftewel 1,15 mtr lang, en anderhalve el, of 68 cm breed. Hij was ook anderhalve el hoog. Het was gemaakt van hout, bedekt met goud, en er was een massief gouden deksel op geplaatst, ook wel de het "Verzoendeksel" genoemd. De Ark werd bewaard in een eigen kamer, het Heilige der Heiligen, in het gebouw van de Tabernakel. Deze kamer was door een voorhangsel van de rest van de Tabernakel gescheiden. We lezen de details van de ontwerp van de Ark in Exodus 25:

Exodus 25:10-22

Ook moeten zij een Ark van acaciahout maken; zijn lengte moet tweeënhalve el zijn, zijn breedte anderhalve el en zijn hoogte anderhalve el. U moet hem met zuiver goud overtrekken; vanbinnen en vanbuiten moet u hem overtrekken en er aan de bovenkant een gouden rand omheen maken. Dan moet u er vier gouden ringen voor gieten en die aan zijn vier voetstukken bevestigen, namelijk twee ringen aan de ene kant ervan en twee ringen aan de andere kant ervan. Vervolgens moet u draagbomen van acaciahout maken en die overtrekken met goud. Dan moet u de draagbomen door de ringen steken aan weerskanten van de Ark, om de Ark daarmee te dragen. De draagbomen moeten in de ringen van de Ark blijven, ze mogen er niet uitgetrokken worden. Vervolgens moet u in de Ark de Getuigenis leggen, die Ik u geven zal. Dan moet u een Verzoendeksel van zuiver goud maken, zijn lengte tweeënhalve el en zijn breedte anderhalve el. Vervolgens moet u twee cherubs van goud maken, als gedreven werk moet u ze maken, aan de beide uiteinden van het Verzoendeksel. Maak één cherub aan het uiteinde aan de ene kant, en één cherub aan het uiteinde aan de andere kant; als één geheel met het Verzoendeksel moet u de cherubs maken, aan de beide uiteinden ervan. De cherubs moeten hun beide vleugels naar boven uitgespreid houden, terwijl ze met hun vleugels het Verzoendeksel bedekken en hun gezichten naar elkaar toe gericht zijn; de gezichten van de cherubs moeten naar het Verzoendeksel gericht zijn. Vervolgens moet u het Verzoendeksel op de Ark leggen, en in de Ark moet u de Getuigenis leggen, die Ik u geven zal.

Dan zal Ik u daar ontmoeten en van boven het Verzoendeksel, van tussen de twee cherubs, die zich op de Ark van de Getuigenis zullen bevinden, zal Ik met u spreken over alles wat Ik u voor de Israëlieten gebieden zal.

In de Ark bevond zich de "Getuigenis" en God sprak met Israël van boven de Ark, tussen de twee gouden cherubs. Aangezien de Ark het belangrijkste voorwerp was in de Tabernakel, zou je kunnen denken dat mensen er vaak mee in contact kwamen, maar eigenlijk was dat niet het geval. De Hogepriester benaderde de Ark maar op één dag in het jaar: op de Grote Verzoendag. Op die dag ging de Hogepriester het voorhangsel voorbij en verscheen hij voor de Ark. Dan zou God zowel de Hogepriester als geheel Israël beoordelen. De Hogepriester bracht zoenoffers om zijn zonden en de zonden van het gehele volk te bedekken, zodat ze niet zondig zouden worden bevonden en sterven. We lezen over deze Verzoendag in Leviticus 16:

Leviticus 16:1-3

De HEERE (JHWH) sprak tot Mozes na de dood van de twee zonen van Aäron, toen zij voor het aangezicht van de HEERE (JHWH) waren genaderd en gestorven waren. De HEERE (JHWH) zei toen tegen Mozes: Spreek tot uw broer Aäron en zeg dat hij niet te allen tijde in het Heiligdom binnen het voorhangsel mag komen, vóór het Verzoendeksel dat op de Ark ligt, opdat hij niet sterft, want Ik verschijn in de wolk op het Verzoendeksel. Alleen hiermee mag Aäron het Heiligdom binnengaan: met een jonge stier – het jong van een rund – als zondoffer en een ram als brandoffer.

Leviticus 16:30

Want op deze dag wordt voor u verzoening gedaan om u te reinigen. Van al uw zonden wordt u voor het aangezicht van de HEERE (JHWH) gereinigd.

Leviticus 16:34

Dit is voor u tot een eeuwige verordening om voor de Israëlieten eenmaal per jaar verzoening te doen voor al hun zonden.

Waarom werd er een oordeel gegeven op de dag dat de Hogepriester de Ark naderde? Welnu, er is een parallel tussen de Ark van het Verbond en de troon van een koning. De Bijbel vertelt ons dat de troon van God tussen de gouden cherubs stond, die de Ark bedekten. Daar bevond Hij Zich als Koning over Israël:

1 Samuël 4:4

Toen zond het volk boden naar Silo, en men bracht vandaar de Verbondsark van de HEERE (JHWH) van de legermachten, Die tussen de cherubs troont; ...

Psalm 99:1-4

De HEERE (JHWH) regeert; laten de volken sidderen. Hij troont tussen de cherubs; laat de aarde beven. De HEERE (JHWH) is groot in Sion, Hij is verheven boven alle volken. Laten zij Uw grote en ontzagwekkende Naam loven. Heilig is Hij. Loof de macht van de Koning, Die het recht liefheeft. Ú hebt een billijk bestuur gevestigd, Ú hebt recht en gerechtigheid gedaan in Jakob.

(zie ook: 2 Samuël 6:2; 2 Koningen 19:15; Psalm 80:1)

Als iemand voor de Ark verscheen, voor de gouden cherubs, was het alsof hij de troonzaal van de Koning binnenging. Wanneer iemand in de Bijbel voor de troon van de koning verschijnt, is dat vaak met het doel om een oordeel van de koning te ontvangen. Als iemand een geschil had, dat hij moest oplossen, kon hij zijn zaak voor de troon van de koning brengen om geoordeeld te worden. We komen dit overal in de Bijbel tegen: Koningin Esther verscheen voor de koning om haar zaak namens de Joden te bepleiten (Esther 8:3-8); Salomo oordeelde als koning over de mensen die voor hem kwamen, waarbij hij op de welbekende manier moest bepalen welke vrouw de moeder van een baby was (1 Koningen 3:16-28); Festus bracht de zaak van Paulus voor koning Agrippa (Handelingen 25:13-14);. Zo zijn er nog veel meer voorbeelden van koningen die werden benaderd voor hun troon om een oordeel te vellen (bijv. 2 Samuël 19:16-23; Daniël 3:8-20; Daniël 6:12-16; Lukas 21:12-16). Als de Hogepriester op de Grote Verzoendag voor de Ark verscheen, was dit precies wat er gebeurde; de priester, als vertegenwoordiger van heel Israël, verscheen voor de troon van God vroeg om een oordeel.

Dus als de natie werd geoordeeld op de Grote Verzoendag, wanneer de Hogepriester de Ark naderde, naar welke maatstaf werden ze dan geoordeeld? Hoe stelde God vast of ze hadden gezondigd? Welnu, dat wordt beantwoord door een ander element van de Ark, namelijk de Getuigenis, die erin was gelegd:

Exodus 25:16

Vervolgens moet u in de Ark de Getuigenis leggen, die Ik u geven zal.

Wat was dit "Getuigenis" dat in de Ark werd geplaatst? Het waren de "Tafelen van de Getuigenis", de stenen waarop de Tien Geboden waren geschreven:

Deuteronomium 10:1-5 (NBG)

Toen zeide de Here (JHWH) tot mij: Houw u twee stenen tafelen gelijk de eerste, klim tot Mij op de berg, en maak u een houten Ark; dan zal Ik op de tafelen de woorden schrijven, die stonden op de eerste tafelen, welke gij verbrijzeld hebt, en gij zult ze in de Ark leggen. En ik maakte een Ark van acaciahout en hieuw twee stenen tafelen gelijk de eerste; toen beklom ik de berg met de twee tafelen in mijn hand. En Hij schreef op de tafelen met hetzelfde schrift als de eerste maal, de Tien Woorden, die de Here (JHWH) op de berg tot u gesproken had uit het midden van het vuur op de dag der samenkomst; en de Here (JHWH) gaf ze mij. Toen keerde ik mij om en daalde de berg af, en ik legde de tafelen in de Ark, die ik gemaakt had; en zij bleven daar, zoals de Here (JHWH) mij geboden had.

Exodus 31:18

En toen de HEERE (JHWH) geëindigd had met hem te spreken op de berg Sinaï, gaf Hij Mozes de twee tafelen van de Getuigenis, tafelen van steen, beschreven met de vinger van God.

De Geboden van God, in steen geschreven, werden dus als getuigenis bewaard in de Ark. Deze Geboden waren de standaard waarmee de natie werd geoordeeld. Het bewaren van dit Getuigenis in de Ark had ook een culturele betekenis. Wanneer er in de oudheid een contract werd gesloten tussen twee partijen, ontving elke partij een schriftelijke kopie van het contract. Er was ook een derde kopie, het officiële exemplaar, die werd verzegeld en op een veilige plaats werd bewaard, zodat er niet mee geknoeid kon worden. Als er ooit een geschil was over de inhoud van het contract, dan kon het officiële exemplaar worden ontzegeld en gelezen om te zien wat de voorwaarden van het contract eigenlijk waren. Deze beveiligde kopie diende als een officiële getuige, een betrouwbaar getuigenis van de voorwaarden van het contract.

Dit is zeer relevant voor de relatie tussen JHWH en Israël. Israël had een verbond met God, en de voorwaarden van dat verbond werden op de stenen tafelen geschreven. Deze tafelen waren de Getuigenis van Gods verbond met Israël.

Exodus 34:27-28

Verder zei de HEERE (JHWH) tegen Mozes: Schrijf deze woorden voor uzelf op, want op grond van deze woorden heb Ik een verbond met u en met Israël gesloten. Hij was daar namelijk veertig dagen en veertig nachten bij de HEERE (JHWH). Hij at geen brood en dronk geen water. En God schreef op de tafelen de woorden van het verbond, de Tien Woorden.

Deze tafelen werden in de Ark bewaard om een betrouwbare getuige te zijn, een officieel getuigenis van de voorwaarden van het Verbond. Dus toen de Hogepriester voor de Ark verscheen, stond hij niet alleen voor de Troon van de Koning om een oordeel te ontvangen, maar werd ook, symbolisch, het officiële exemplaar van het verbond gecontroleerd om te zien of Israël dat had gehoorzaamd. Als ze gehoorzaam werden bevonden aan de Getuigenis, zouden ze leven; als ze ongehoorzaam waren, zouden ze sterven.

Hoe verhoudt dit alles zich tot ons? Welnu, we weten dat, net zoals het volk Israël op de Grote Verzoendag werd geoordeeld, ook wij op een zekere dag geoordeeld zullen worden, wanneer we allemaal voor de troon van God moeten verschijnen:

Openbaring 20:11-15

En ik zag een grote witte troon, en Hem Die daarop zat. Voor Zijn aangezicht vluchtten de aarde en de hemel weg, zodat er geen plaats meer voor hen te vinden was. En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken. En de zee gaf de doden die in haar waren. Ook de dood en het rijk van de dood gaven de doden die in hen waren, en zij werden geoordeeld, ieder overeenkomstig zijn werken. En de dood en het rijk van de dood werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood. En als iemand niet bleek ingeschreven te zijn in het boek des levens, werd hij in de poel van vuur geworpen.

Paulus vertelt ons dat we, voordat deze dag van het ultieme oordeel aanbreekt, "onzelf moeten beoordelen". Hij zegt dat we onder een **nieuw verbond** staan, dat we geacht worden te gehoorzamen:

1 Korinthe 11:25-26 & 28-32 (NBG)

Evenzo ook de beker, nadat de maaltijd afgelopen was, en Hij zeide: Deze beker is **het nieuwe verbond in mijn bloed**, doet dit, zo dikwijls gij die drinkt, tot mijn gedachtenis. Want zo dikwijls gij dit brood eet en de beker drinkt, verkondigt gij de dood des Heren, totdat Hij komt.

Maar ieder **beproeve zichzelf** en ete dan van het brood en drinke uit de beker. Want wie eet en drinkt, eet en drinkt tot zijn eigen oordeel, als hij het lichaam niet onderscheidt. Daarom zijn er onder u velen zwak en ziekelijk en er ontslapen niet weinigen. Indien wij echter onszelf beoordeelden, zouden wij niet onder het oordeel komen. Maar onder het oordeel des Heren worden wij getuchtigd, opdat wij niet met de wereld zouden veroordeeld worden.

Als we onszelf beoordelen, welke maatstaf moeten we dan gebruiken voor onszelf? Welnu, Jeremia vertelt ons dat we in het nieuwe verbond een norm ontvangen om onszelf te beoordelen. Die norm is hetzelfde als wat er op de tafelen van de Getuigenis was geschreven: het is de Wet van God.

Jeremia 31:31-34

Zie, er komen dagen, spreekt de HEERE (JHWH), dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal sluiten, niet zoals het verbond dat Ik met hun vaders gesloten heb op de dag dat Ik hun hand vastgreep om hen uit het land Egypte te leiden – Mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ík hen getrouwd had, spreekt de HEERE (JHWH). Voorzeker, dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt de HEERE (JHWH): Ik zal Mijn Wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Dan zullen zij niet meer eenieder zijn naaste en eenieder zijn broeder onderwijzen door te zeggen: Ken de HEERE (JHWH), want zij zullen Mij allen kennen, vanaf hun kleinste tot hun grootste toe, spreekt de HEERE (JHWH). Want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en aan hun zonde niet meer denken.

Onder het nieuwe verbond moeten we onszelf dus beoordelen volgens de Wet van God, die in ons hart is geschreven. Het hart is binnenste deel van onszelf, net zoals de Ark in het binnenste deel van de Tabernakel stond. Als de Wet in ons hart is geschreven, dan komt dat overeen met de Wet die op de tafelen van de Getuigenis werden geschreven en zich in de Ark bevonden. Er zijn veel teksten die ons vertellen dat ons hart precies de plek is waar de Getuigenis van de Wet thuishoort:

Psalms 119:36

Neig mijn hart naar Uw getuigenissen en niet naar winstbejag.

Psalms 119:111

Uw getuigenissen heb ik voor eeuwig in erfelijk bezit genomen, want zij zijn de vreugde van mijn hart.

1 Kronieken 29:18-19

HEERE (JHWH), God van onze vaders Abraham, Izak en Israël, bewaar voor eeuwig deze gezindheid in het hart van Uw volk en richt hun hart tot U. En geef mijn zoon Salomo een volkomen hart om Uw geboden, Uw getuigenissen en Uw verordeningen in acht te nemen, ...

Wanneer de Wet in ons hart wordt geschreven, wordt het een deel van ons geweten en bepaalt het wat we doen. Als we de Wet gehoorzamen, wordt dat ons getuigenis, onze getuige, dat de Wet in ons hart is geschreven, en als de Wet in ons hart is geschreven, weten we dat we onder het nieuwe verbond staan. Paulus spreekt hierover in Romeinen 2:

Romeinen 2:12-16

Want zij die zonder Wet gezondigd hebben, zullen ook zonder Wet verloren gaan, en zij die onder de Wet gezondigd hebben, zullen door de Wet geoordeeld worden. Niet de hoorders van de Wet zijn immers rechtvaardig voor God, maar de daders van de Wet zullen gerechtvaardigd worden. Want wanneer heidenen, die de Wet niet hebben, van nature doen wat de Wet zegt, zijn zij, hoewel zij de Wet niet hebben, zichzelf tot wet. Zij tonen dat het werk van de Wet geschreven is in hun hart. Daar getuigt ook hun geweten van, en hun gedachten onderling beschuldigen of ook verontschuldigen elkaar. Zo zal het gaan op de dag wanneer God de verborgen dingen van de mensen zal oordelen door Jezus Christus (Jesjoea de Messias), overeenkomstig mijn Evangelie.

Wanneer de Wet in ons hart is geschreven, zorgt het ervoor dat we God gehoorzamen, en ons geweten getuigt hiervan. De schrijver van Hebreeën spreekt op soortgelijke wijze over ons geweten met betrekking tot de Grote Verzoendag. Hij spreekt over hoe de offers, die op die dag werden gebracht, het geweten van een persoon niet konden vervolmaken - met andere woorden: de offers konden de zonde bedekken, maar ze konden het hart niet veranderen (Hebreeën 9:1-10). Hij legt verder uit hoe Christus, als onze Hogepriester, door het bloed van Zijn eigen Offer te sprenkelen, ons geweten heeft gereinigd. Als dat gebeurt, doen we geen werken meer die tot de dood leiden, maar dienen we in plaats daarvan God.

Hebreeën 9:11-14

Maar toen is Christus verschenen, de Hogepriester van de toekomstige heilsgoederen. Hij is door de meerdere en meer volmaakte tabernakel gegaan, die niet met handen is gemaakt, dat is: die niet van deze schepping is. Hij is niet door bloed van bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed eens en voor altijd binnengegaan in het heiligdom en heeft daardoor een eeuwige verlossing teweeggebracht. Want als het bloed van stieren en bokken en de as van de jonge koe, op de verontreinigden gesprenkeld, hen heiligt tot reinheid van het vlees, hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door de eeuwige Geest Zichzelf smetteloos aan God geofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken om de levende God te dienen!

Hebreeën legt verder uit dat het bloed van Christus, dat ons geweten reinigt en ons in staat stelt om God te dienen, ook een nieuw verbond inluidt (Hebreeën 9:15). Dit is hetzelfde nieuwe verbond waar Jeremia over spreekt, waar Gods Wet in ons hart is geschreven (Hebreeën 8:8-12). Dit wijst allemaal op hetzelfde. In het nieuwe verbond verandert God ons hart en schrijft er Zijn Wet op, net zoals de Wet werd geschreven op de Getuigenis in de Ark. Ons geweten, dat zo is gezuiverd, zorgt ervoor dat we handelen overeenkomstig de Wet van God, en dit dient als ons getuigenis, onze getuige, dat we deel uitmaken van dit nieuwe verbond. Dit is dus hoe we onszelf beoordelen. Gehoorzamen we de Wet van God? Verlangt ons hart, ons geweten, ernaar om Hem te gehoorzamen? Zo niet, dan moeten we het schoon laten sprenkelen met het bloed van de Messias, en Zijn Woord in ons hart laten schrijven. Wij willen die verzoening en instructie nu ontvangen, in plaats van later het oordeel voor onze zonden te ontvangen.

Er valt nog één ding te zeggen over dit Getuigenis dat in ons hart is geschreven als onderdeel van dit nieuwe verbond. Dit Getuigenis gaat niet alleen over de Wet van God, maar ook over redding. De Israëlieten ontvingen Gods Verbond op de Sinaï, nadat ze uit Egypte waren gered. In feite hielden ze zich aan dat verbond omdat God hen had gered. De allereerste woorden die op de tafelen geschreven stonden waren: "Ik ben de HEERE (JHWH), uw God, Die u uit het land Egypte, uit het slavenhuis geleid heeft" (Exodus 20:2). Als ze de woorden op die tafelen gehoorzaamden, was die gehoorzaamheid hun getuigenis dat JHWH hun Redder was (zie ook Deuteronomium 6:20-25). Op dezelfde manier gehoorzamen wij God als ons getuigenis dat Hij onze Redder is. David zegt expliciet dat we de Getuigenis van God moeten houden omdat Hij ons heeft gered:

Psalm 119:145-146

Ik heb met heel mijn hart geroepen; verhoor mij, HEERE (JHWH), ik zal Uw verordeningen in acht nemen. Ik heb U aangeroepen, verlos mij; dan zal ik mij aan Uw getuigenissen houden.

Psalm 78:5-7

Want Hij heeft een Getuigenis ingesteld in Jakob, een Wet vastgesteld in Israël; die heeft Hij onze vaders geboden om ze hun kinderen bekend te maken, opdat de volgende generatie ze zal kennen, de kinderen die geboren zullen worden, en zij opstaan en ze weer aan hun kinderen vertellen; zodat zij hun hoop op God stellen en Gods daden niet vergeten, maar Zijn Geboden in acht nemen,

God redt ons omdat Hij van ons houdt, en wij gehoorzamen Hem als een manier om Hem op onze beurt lief te hebben. Deze liefde en gehoorzaamheid is opnieuw ons getuigenis:

1 Johannes 4:14-16

En wij hebben gezien en getuigen dat de Vader de Zoon gezonden heeft als Zaligmaker van de wereld. Al wie belijdt dat Jezus de Zoon van God is, God blijft in hem, en hij in God. En wij hebben de liefde die God tot ons heeft, gekend en geloofd. God is liefde en wie in de liefde blijft, blijft in God, en God in hem.

1 Johannes 4:19

...Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefgehad heeft.

In de Ark van het Verbond zien we dit Getuigenis van liefde en gehoorzaamheid. De voorwaarden van het verbond van God zijn dat Hij ons redt, en dat wij Hem gehoorzamen. Net zoals de voorwaarden van het verbond waren opgeschreven en opgeslagen in de Ark, zo moeten de voorwaarden van dat verbond ook in ons hart zijn geschreven. Als we anderen liefhebben en de Geboden van God houden, is dat ons getuigenis dat het Woord van God in ons hart aanwezig is. Als we de Wet van God in ons hart hebben en onszelf onderzoeken volgens die Wet, is dat ons getuigenis dat Hij ons heeft gered. Als we God liefhebben, met heel ons hart, is dat ons getuigenis dat Hij van ons houdt. Als we God liefhebben en gehoorzamen, getuigen we dat we een verbond met Hem hebben. We worden, net als de Ark, de bewaarders van de Getuigenis van God. Wij worden betrouwbare getuigen, die getuigen van de grote dingen die God heeft gedaan, en van de liefde die Hij voor Zijn volk heeft. Mogen wij allemaal zulke Arken van de Getuigenis van God worden.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)